

dosarul nr. 2ra-1557/18

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (Judecător: C.Guzun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Judecători: V.Sîrbu, V.Mihaila, A.Minciuna)

Î N C H E I E R E

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

având în componență sa:

Președintele completului,

Judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Nicolae Craiu și Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Josan,
în cauza civilă la acțiunea înaintată de către Societatea pe Acțiuni
„Moldovagaz” împotriva lui Valeriu Josan și Serghei Ciobanu cu privire la
încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost respins apelul declarat de către Valeriu Josan și menținută hotărârea
din 06 decembrie 2016 a Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 29 februarie 2016, reclamanta Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” (în
continuare SA „Moldovagaz”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva
lui Valeriu Josan și Serghei Ciobanu cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acestei acțiuni, reclamanta a indicat că, la 17 iunie 2003 între
Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” (în continuare SRL
„Chișinău-Gaz”) și Ciobanu Serghei a fost încheiat contractul de furnizare a
gazelor naturale la consumatori casnici nr. 535384, conform căruia SRL
„Chișinău-Gaz” în calitate de furnizor s-a obligat să furnizeze pârâtului la locul
de consum – apartamentul nr. xxxx din str. xxxx, mun. xxxx gaze naturale, iar
Serghei Ciobanu în calitate de cumpărător s-a obligat să achite plata pentru
serviciile prestate.

În continuare, reclamanta a indicat că în perioada mai 2013 și până în
prezent a livrat pârâtului Serghei Ciobanu la locul de consum – apartamentul nr.
xxxx din str. xxxx, mun. xxxx gaze naturale în sumă de 5 456,04 lei, neachitate
până în prezent.

De asemenea, s-a indicat că la 10 aprilie 2013 între SRL „Chișinău-Gaz” și SA „Moldovagaz” a fost încheiat contractul de cesiune nr. 55, conform căruia începând cu 01 ianuarie 2013 SA „Moldovagaz” a devenit succesori de drepturi și obligații contractuale al SRL „Chișinău-Gaz” față de consumatorii de gaze naturale din mun. Chișinău.

Având în vedere faptul că SA „Moldovagaz” se află într-o situație financiară precară, creată din cauza rău-platnicilor, care nu achită la timp costul serviciilor prestate și ținând cont de faptul că conform Registrul bunurilor imobile, noul proprietar asupra ½ cotă parte a imobilului unde au fost livrate gazele naturale este Valeriu Josan, în vederea soluționării extrajudiciare a litigiului, în adresa pârâților au fost expediate pretențiile nr. 13/2-1-1046 din 12 martie 2015 și nr. 13/2-1-152 din 19 ianuarie 2015, însă nu au primit răspuns.

Din considerentul că Ciobanu Serghei, inclusiv și noul proprietar al apartamentului unde au fost livrate gaze naturale Valeriu Josan nu au achitat la timp costul serviciilor prestate, SA „Moldovagaz” a depus prezenta cerere de chemare în judecată, solicitând în urma concretizării acțiunii, încasarea în mod solidar din contul pârâților Valeriu Josan și Serghei Ciobanu în beneficiul său a datoriei în sumă de 6 164,11 lei și a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 270 lei și a cheltuielilor de judecată pentru înștiințarea pârâților în sumă de 299,34 lei.

Prin hotărârea din 06 decembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Moldovagaz” a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea în mod solidar din contul pârâților Valeriu Josan și Serghei Ciobanu în beneficiul SA „Moldovagaz” a datoriei în sumă de 6 164,11 lei și a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 270 lei și a cheltuielilor de judecată pentru înștiințarea pârâților în sumă de 299,34 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a menționat că conform extrasului din contul personal nr. 0535384 în perioada lunilor iunie 2003 – octombrie 2016, la locul de consum – apartamentul nr. xxxx din str. xxxx, mun. xxxx, SA „Moldovagaz” a livrat gaze naturale în sumă totală de 6 164,11 lei (f.d.51-53), iar pârâții, inclusiv ultimul proprietar al bunului imobil menționat nu au achitat plata pentru serviciile prestate (f.d.88-89).

Prin decizia din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Valeriu Josan și menținută hotărârea din 06 decembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristicile raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic. De asemenea, în cadrul judecării cauzei, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și

asigurat prin art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea a Drepturilor Omului.

Instanța de apel a respins ca nefondate argumentele lui Josan Valeriu, precum că dânsul nu locuiește în apartamentul dat, neintrând în posesia acestuia, or, careva probe pertinente și admisibile în acest sens nu au fost prezentate, cu atât mai mult că acesta nu a prezentat careva cereri, plângeri la organele de drept privind invocatele acțiuni ale lui Ciobanu Serghei, de îngrădire a accesului în apartament.

În continuare, instanța de apel a constatat că în situația în care Josan Valeriu nu locuia în bunul imobil, acesta ar fi putut solicita separarea conturilor de plată pentru serviciile comunale sau chiar întreruperea serviciului de prestare a gazelor naturale, fapt care nu a fost realizat.

Pe cale de consecință, instanța de apel a conchis că concluzia primei instanțe despre necesitatea admiterii integrale a acțiunii este justă, ea având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 Cod de procedură civilă.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei și hotărârii sus-enunțate, la 19 iunie 2018 Valeriu Josan, le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea cauzei instanțele de judecată inferioare au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

La fel s-a menționat că, la caz actele judecătorești sunt ilegale și neîntemeiate și care urmează a fi casate, deoarece Valeriu Josan a dobândit dreptul de proprietate asupra ½ cotă parte din bunul imobil unde au fost livrate gazele naturale la 22 decembrie 2015, pe când datoria în prezenta speță se solicită a fi încasată pe perioada anterioară și, anume: iunie 2003 – octombrie 2016, cu atât mai mult că până în prezent acesta nu are acces la bunul imobil vizat și nu este consumatorul final, or, consumatorul final este Serghei Ciobanu din contul căruia și urma a fi încasată datoria sus-indicată.

În rezultat, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de admitere integrală a acțiunii (f.d.126-130).

Prin urmare, anume aceste circumstanțe impun admiterea recursului, casarea deciziei și a hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare.

La 09 iulie 2018 în adresa intimaților SA „Moldovagaz” și Serghei Ciobanu a fost expediată copia recursului declarat de Valeriu Josan, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor (f.d.133), iar la 31 iulie

2018 SA „Moldovagaz” și-a exercitat dreptul său procedural și a depus referință în termenul stabilit de lege, solicitând declararea recursului depus de către Valeriu Josan ca inadmisibil, deoarece recursul vizat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul înaintat de către Valeriu Josan la 19 iunie 2018 (f.d.126) este declarat în termen, având în vedere faptul că la dosar nu sunt date confirmative despre comunicarea recurentului a deciziei integrale motivate din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Examinând temeiurile recursului declarat de Valeriu Josan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul vizat urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Valeriu Josan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Valeriu Josan se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material

și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Instanța de recurs mai reține că CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat Valeriu Josan.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Valeriu Josan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean